

[Ib Christensen.]

man accepterer stort set, hvad de andre bliver enige om, og hvorfra udenrigsministerens redegørelse jo ikke var nogen undtagelse, tværtimod. Men det kan vel heller ikke være rigtigt, at man fører en politik, som ikke det danske folk, et flertal af det i hvert fald, helhjertet står bag.

Patursson (Færø.):

I anledning af, at udenrigsministeren i sin tale også omtalte Færøernes forhold til EEC, vil jeg tillade mig et par bemærkninger.

Efter lang tids vaklen, tvivl, overvejelser og tællen på knapperne har det færøske landsstyre, som det vil være folketinget bekendt, endelig besluttet sig til at træffe en afgørelse i EEC-spørgsmålet. Det henstillede til lagtinget at sige nej til færøsk deltagelse i denne sammenslutning, og efter en ganske kort behandling blev landsstyrets forslag enstemmigt vedtaget i lagtinget. Samtidig blev det vedtaget, også enstemmigt, at forsøge at få i stand en frihandelsaftale med EEC. Disse enstemmige beslutninger i lagtinget blev fattet sidste fredag.

Med disse beslutninger er det i hvert fald foreløbig slut på en årelang debat og tovtækning i lagtinget og ude blandt befolkningen. Beslutningen om at holde Færøerne uden for EEC hilses med glæde af den overvejende del af den færøske befolkning og må betragtes som en stor sejr for de færøske EEC-modstandere.

Selv om det ville være fristende, vil jeg ikke her komme nærmere ind på de motiver, der ligger bag landsstyrets beslutning om nu at komme til en afgørelse. Dette må betragtes som et internt færøsk anliggende, der tilhører den politiske debat på Færøerne.

Selv om udenrigsministeren udtalte håbet om, at den færøske afgørelse kan genovervejes efter havretskonferencen, vil jeg mene, at denne afgørelse er og bliver endelig. Det må slås fast, at den færøske EEC-politik ikke bare drejer sig om fisk og fiskesalg; det færøske fiskeri og fiskesalgsbetragtninger indgår derimod som et led — om end et vigtigt led — i vurderingen af EEC-sammenslutningen og dens politik i det hele taget.

Jeg har noteret mig, at udenrigsministeren udtalte, at den danske regering vil forsøge at sikre en tilfredsstillende færøsk fri-

handelsaftale med EEC, og det er jeg ganske godt tilfreds med.

Også hr. Ivar Nørgaard udtalte sig om Færøerne i relation til EEC. Lignende udtalelser har hr. Ivar Nørgaard allerede fremsat i dagbladet Politiken forleden dag. Da jeg læste den artikel, troede jeg, at der var sket en tankemæssig kortslutning. Men da nu hr. Ivar Nørgaard har gentaget indholdet i sine udtalelser her i folketinget, forstår jeg, at det må dreje sig om velovervejede tanker, og dette bekymrer mig meget. Hr. Ivar Nørgaard udtalte, at regeringen havde banet vej for, at færingerne kunne tage stilling i EEC-spørgsmålet allerede nu. Det var han meget utilfreds med, og han mente, at regeringen havde spillet et helt hasarderet og farligt spil i forhold til Færøerne og Grønland.

Jeg skal ikke uddybe dette nærmere, men blot udtale, at såfremt den danske regering har banet vej for, at færingerne kunne tage stilling allerede nu, er jeg meget godt tilfreds med det og mener, at regeringen har handlet rigtigt. Derimod mener jeg, at det er hr. Ivar Nørgaard, der med sine udtalelser forsøger at spille et både farligt og hasarderet spil med hensyn til Færøerne og Grønland. Nå, nok om det.

Det spørgsmål, jeg synes det ville være på sin plads at berøre her i folketinget, lyder i al sin korthed: hvad nu? I henhold til den danske grundlov og den færøske hjemmestyrerlov er Færøerne en integreret del af det danske rige. Nu er det egentlige Danmark, som det kaldes, blevet medlem af EEC-sammenslutningen, medens den del af riget, der hedder Færøerne, skal holdes udenfor. Færøerne er da kommet i den mærkelige situation i forhold EEC at være tredjeland og samtidig en del af et land, der er inden for EEC.

Nu har man fra den danske regerings side gentagne gange erklæret, at dette ikke vil føre til nogen forfatningsmæssige problemer; den forfatningsmæssige stilling, som Færøerne har, vil kunne opretholdes uændret som hidtil. Jeg skal ikke, i hvert fald ikke i denne forbindelse, tage stilling til holdbarheden af denne påstand. Alligevel vil jeg tillade mig at stille dette spørgsmål: vil ikke Færøerne, selv om de formelt holdes uden for EEC, alligevel på mange måder reelt komme indenfor? Er ikke den danske inte-